

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

«Πλαίσιο για την ασφάλεια στις υπεράκτιες εργασίες έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων, ενσωμάτωση της Οδηγίας 2013/30/ΕΕ, τροποποίηση του π.δ. 148/2009 και άλλες διατάξεις»

Ι. Γενικές Παρατηρήσεις

Το υπό συζήτηση και ψήφιση νομοσχέδιο, όπως διαμορφώθηκε μετά την επεξεργασία του από τη Διарκή Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου, αποτελείται από τρία (3) Μέρη και εξήντα τρία (63) άρθρα.

Με τις διατάξεις του Πρώτου Μέρους (άρθρα 1 - 35), το οποίο αποτελείται από οκτώ (8) Κεφάλαια, καθορίζεται το νομοθετικό πλαίσιο για την ασφάλεια στις υπεράκτιες εργασίες έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων με την ενσωμάτωση στο εσωτερικό δίκαιο της χώρας μας των διατάξεων της Οδηγίας 2013/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 2013, «για την ασφάλεια των υπεράκτιων εργασιών πετρελαίου και φυσικού αερίου και την τροποποίηση της Οδηγίας 2004/35/ΕΚ» (στο εξής, Οδηγία). Σημειώνεται ότι στο προτεινόμενο άρθρο 35 περιλαμβάνονται εννέα (9) Παραρτήματα, τα οποία αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του υπό ψήφιση νομοσχεδίου.

Οι προτεινόμενες διατάξεις αναφέρονται σε ειδικό τμήμα του τομέα της ασφάλειας και, συγκεκριμένως, στην πρόληψη σοβαρών ατυχημάτων κατά τη διεξαγωγή υπεράκτιων εργασιών υδρογονανθράκων. Τα λοιπά θέματα προστασίας του περιβάλλοντος, υγιεινής και ασφάλειας των εγκαταστάσεων και του προσωπικού ρυθμίζονται από το ισχύον θεσμικό πλαίσιο της χώ-

ρας μας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης (βλ. Αιτιολογική Έκθεση σελ. 1).

Α. Το άρθρο 191 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώην άρθρο 174 της ΣΕΚ) θέτει ως στόχο τη διατήρηση, προστασία και βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος, την προστασία της υγείας του ανθρώπου και τη συνετή και ορθολογική χρησιμοποίηση των φυσικών πόρων. Ορίζει ότι κάθε δραστηριότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να αποβλέπει σε υψηλό επίπεδο προστασίας βάσει της αρχής της προφύλαξης και τις αρχές της προληπτικής δράσης, της επανόρθωσης των καταστροφών του περιβάλλοντος, κατά προτεραιότητα στην πηγή, καθώς και την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» (βλ. Προοίμιο της Οδηγίας, σκέψη 1). Τα σοβαρά ατυχήματα τα οποία σχετίζονται με υπεράκτιες εργασίες πετρελαίου και φυσικού αερίου είναι πιθανόν να έχουν καταστρεπτικές και μη αναστρέψιμες συνέπειες στο περιβάλλον των θαλασσών και των παράκτιων περιοχών, καθώς και σημαντικό αρνητικό αντίκτυπο στις παράκτιες οικονομίες (βλ. Προοίμιο της Οδηγίας, σκέψη 4). Οι κίνδυνοι σχετικώς με σοβαρά υπεράκτια ατυχήματα στο πλαίσιο δραστηριοτήτων πετρελαίου και φυσικού αερίου είναι μεγάλοι. Με τη μείωση του κινδύνου ρύπανσης των υπεράκτιων υδάτων, η υπό ενσωμάτωση Οδηγία αποσκοπεί στη διασφάλιση της προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος, ιδίως δε στην επίτευξη ή διατήρηση καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, το αργότερο έως το έτος 2020, στόχος που καθορίζεται στην Οδηγία 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17.6.2008 «περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον» (οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική) (βλ. Προοίμιο της Οδηγίας, σκέψη 6).

Συμφώνως προς την Οδηγία 94/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30.5.1994, «για τους όρους χορήγησης και χρήσης των αδειών αναζήτησης, εξερεύνησης και παραγωγής υδρογονανθράκων», επιτρέπονται υπεράκτιες εργασίες πετρελαίου και φυσικού αερίου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, υπό την προϋπόθεση χορήγησης σχετικής άδειας. Σε αυτό το πλαίσιο, η αδειοδοτούσα αρχή οφείλει να εξετάζει τους τεχνικούς και χρηματοοικονομικούς κινδύνους και, όπου κρίνεται σκόπιμο, την υπευθυνότητα που επέδειξαν στο παρελθόν οι αιτούμενοι αποκλειστική άδεια εξερεύνησης και παραγωγής. Είναι απαραίτητο να διασφαλισθεί ότι, κατά την εξέταση της τεχνικής και οικονομικής ικανότητας του κατόχου αδείας, η αδειοδοτούσα αρχή εξετάζει διεξοδικώς και την ικανότητά του να διασφαλίζει την απρόσκοπτη διεξαγωγή ασφαλών και αποτελεσματικών εργασιών υπό όλες τις προβλέψιμες συνθήκες. Όταν αξιολογούν την οικονομική ικανότητα φο-

ρέων που υποβάλλουν αίτηση για χορήγηση αδειάς συμφώνως προς την Οδηγία 94/22/ΕΚ, τα κράτη μέλη πρέπει να ελέγχουν αν οι εν λόγω φορείς παρέχουν τα δέοντα αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι έχουν ληφθεί ή πρόκειται να ληφθούν κατάλληλα μέτρα, ώστε να καλυφθούν όλες οι ευθύνες που ενδέχεται να προκύψουν από σοβαρά ατυχήματα (βλ. Προοίμιο της Οδηγίας, σκέψη 10).

Στόχος της υπό ενσωμάτωση Οδηγίας είναι η μείωση των σοβαρών ατυχημάτων που σχετίζονται με υπεράκτιες εργασίες πετρελαίου και φυσικού αερίου και ο περιορισμός των συνεπειών τους, η βελτίωση της προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος και των παράκτιων οικονομιών από τη ρύπανση, ο καθορισμός ελάχιστων προϋποθέσεων για την υπεράκτια εξερεύνηση και εκμετάλλευση κοιτασμάτων πετρελαίου και φυσικού αερίου, ο περιορισμός των πιθανών προβλημάτων στην εγχώρια παραγωγή ενέργειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η βελτίωση των μηχανισμών αντίδρασης σε περίπτωση ατυχήματος (βλ. Προοίμιο της Οδηγίας, σκέψη 2). (Σχετικώς με την Οδηγία 2013/30/ΕΕ, βλ. Μ. Κρητικό «Ενωσιακοί κανόνες ασφάλειας για τις υπεράκτιες δραστηριότητες εκμετάλλευσης κοιτασμάτων πετρελαίου και φυσικού αερίου: Νέες κανονιστικές προκλήσεις σε αχαρτογράφητα ύδατα», σε: «Δίκαιο Υδρογονανθράκων», 2015, επιμ. Ν. Φαραντούρη, Τ. Κοσμίδη, σελ. 73-93).

Β. Ειδικότερα, με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Ι (άρθρα 1-2) καθορίζονται ο σκοπός και το πεδίο εφαρμογής του υπό ψήφιση νομοσχεδίου, και παρατίθενται οι διατάξεις της υφιστάμενης νομοθεσίας η εφαρμογή των οποίων δεν θίγεται από την ψήφιση των προτεινόμενων ρυθμίσεων (άρθρο 1). Επίσης, καθορίζεται η έννοια όρων οι οποίοι χρησιμοποιούνται στο κείμενο του νομοσχεδίου (άρθρο 2).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου ΙΙ (άρθρα 3-10), μεταξύ άλλων, θεσπίζονται γενικές αρχές διαχείρισης κινδύνου τις οποίες οφείλουν να εφαρμόζουν οι διαχειριστές κατά τη διεξαγωγή υπεράκτιων εργασιών υδρογονανθράκων (άρθρο 3), και ρυθμίζονται θέματα που αφορούν τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία χορήγησης και μεταβίβασης αδειών συμφώνως προς τον ν. 2289/1995 «Αναζήτηση, έρευνα και εκμετάλλευση υδρογονανθράκων και άλλες διατάξεις». Συγκεκριμένως, εισάγεται ως αποφασιστικής σημασίας στοιχείο στη διαδικασία αδειοδότησης για την παραχώρηση του δικαιώματος αναζήτησης, έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων, η ικανότητα του αιτούντος όσον αφορά την πρόληψη και την αντιμετώπιση μεγάλων ατυχημάτων, καθώς και την κάλυψη της απορρέουσας από αυτά ευθύνης

του (άρθρο 4). Θεσπίζεται υποχρέωση συμμετοχής του κοινού στην εξέταση των πιθανών συνεπειών των προγραμματισμένων υπεράκτιων εργασιών υδρογονανθράκων στο περιβάλλον, και ρυθμίζονται τα σχετικά ζητήματα (άρθρο 5). Επίσης, μεταξύ άλλων, θεσπίζεται υποχρέωση των κατόχων άδειας και των διαχειριστών για τη λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων ασφάλειας, ορίζεται ότι οι εργασίες οι οποίες σχετίζονται με παραγωγικές και μη παραγωγικές εγκαταστάσεις δεν ξεκινούν έως ότου εγκριθεί η έκθεση μεγάλων κινδύνων από την Αρμόδια Αρχή, και θεσμοθετείται τριμερής διαβούλευση μεταξύ της Αρμόδιας Αρχής, των διαχειριστών και των ιδιοκτητών μη παραγωγικών εγκαταστάσεων και των εκπροσώπων των εργαζομένων για τον καθορισμό προτύπων και πολιτικών για την πρόληψη και την αποκατάσταση σοβαρών ατυχημάτων (άρθρο 6). Επιπλέον, ορίζεται ότι ο κάτοχος της άδειας είναι οικονομικώς υπεύθυνος για την πρόληψη και αποκατάσταση των περιβαλλοντικών ζημιών οι οποίες προκαλούνται από υπεράκτιες εργασίες υδρογονανθράκων που πραγματοποιούνται από τον κάτοχο της άδειας, τον διαχειριστή ή για λογαριασμό τους (άρθρο 7). Περαιτέρω, θεσμοθετείται Αρμόδια Αρχή στην οποία ανατίθενται ρυθμιστικές λειτουργίες που αφορούν το πλαίσιο ασφαλείας στις υπεράκτιες εργασίες έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων, και καθορίζονται οι αρμοδιότητές της. Περαιτέρω, προβλέπεται ότι η εν λόγω αρχή πρέπει να είναι ανεξάρτητη από δραστηριότητες σχετιζόμενες τόσο με την αδειοδότηση υπεράκτιων εργασιών υδρογονανθράκων (παραχώρηση του δικαιώματος Έρευνας και Παραγωγής υδρογονανθράκων), όσο και με την οικονομική ανάπτυξη, τη συλλογή και τη διαχείριση εσόδων από τις ως άνω δραστηριότητες. Προβλέπεται, επίσης, ότι η εν λόγω Αρχή θα ορισθεί με προεδρικό διάταγμα με το οποίο θα ρυθμισθούν ζητήματα σχετικά με τη διοίκηση, τη στελέχωση και τη λειτουργία της, Μέχρι την έκδοση του ως άνω προεδρικού διατάγματος και εφόσον οι εγκαταστάσεις υπεράκτιων εργασιών οι οποίες δραστηριοποιούνται στη χώρα είναι λιγότερες από έξι, τα καθήκοντα της Αρμόδιας Αρχής θα ασκεί η Ελληνική Διαχειριστική Εταιρεία Υδρογονανθράκων (Ε.Δ.Ε.Υ. Α.Ε.). Περαιτέρω, παρέχεται εξουσιοδότηση για τη ρύθμιση συναφών θεμάτων με υπουργικές αποφάσεις (άρθρα 8 και 9). Τέλος, ορίζεται ότι η Αρμόδια Αρχή συνεργάζεται με τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για την Ασφάλεια στη Θάλασσα (Ε.Ο.Α.Θ.) για θέματα της αρμοδιότητάς της (άρθρο 10).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου ΙΙΙ (άρθρα 11-18), το οποίο ρυθμίζει θέματα που αφορούν την προετοιμασία και την εκτέλεση υπεράκτιων εργασιών εκμετάλλευσης κοιτασμάτων υδρογονανθράκων, μεταξύ άλλων, καθορίζο-

νται τα έγγραφα τα οποία υποβάλλονται από τον διαχειριστή ή τον ιδιοκτήτη μη παραγωγικής εγκατάστασης (στο εξής, Μ.Π.Εγκ.) στην Αρμόδια Αρχή, στα οποία περιλαμβάνονται η έκθεση μεγάλων κινδύνων, καθώς και έγγραφα που αφορούν την εταιρική πολιτική πρόληψης σοβαρών ατυχημάτων, το σύστημα ασφάλειας και περιβαλλοντικής διαχείρισης, το εσωτερικό σχέδιο αντιμετώπισης καταστάσεων έκτακτης ανάγκης, κοινοποιήσεις μετεγκατάστασης κ.ά., και ρυθμίζονται σχετικά ζητήματα (άρθρο 11). Περαιτέρω, θεσπίζεται υποχρέωση του διαχειριστή για τη σύνταξη έκθεσης μεγάλων κινδύνων η οποία αφορά παραγωγική εγκατάσταση, και του ιδιοκτήτη μη παραγωγικής εγκατάστασης για τη σύνταξη έκθεσης μεγάλων κινδύνων η οποία αφορά μη παραγωγική εγκατάσταση, και ρυθμίζονται θέματα σχετικώς με τη διαδικασία σύνταξης και υποβολής των ως άνω εκθέσεων και το περιεχόμενό τους (άρθρα 12 και 13). Επίσης, ρυθμίζονται ζητήματα που αφορούν την κατάρτιση, την υποβολή και το περιεχόμενο των εσωτερικών σχεδίων αντιμετώπισης έκτακτης ανάγκης (άρθρο 14), των κοινοποιήσεων για την έναρξη εργασιών γεώτρησης (άρθρο 15) και των κοινοποιήσεων συνδυασμένων εργασιών προς την Αρμόδια Αρχή (άρθρο 16). Περαιτέρω, θεσπίζεται υποχρέωση των διαχειριστών και των ιδιοκτητών Μ.Π.Εγκ. να διαμορφώνουν μηχανισμούς ανεξάρτητης επαλήθευσης, με στόχο: α) την αξιολόγηση και επιβεβαίωση της καταλληλότητας και εγκυρότητας των στοιχείων ασφάλειας και προστασίας του περιβάλλοντος που προσδιορίζονται στην εκτίμηση κινδύνου της εγκατάστασης, όπως αυτή περιλαμβάνεται στην έκθεση μεγάλων κινδύνων, και β) ως προς την κοινοποίηση εργασιών γεώτρησης, την επιβεβαίωση της καταλληλότητας του σχεδιασμού των μέτρων ελέγχου της γεώτρησης σχετικώς με τις αναμενόμενες συνθήκες κατά τη διεξαγωγή της (άρθρο 17). Τέλος, ορίζονται οι ενέργειες στις οποίες δύναται να προβαίνει και τα μέτρα τα οποία δύναται να λαμβάνει η Αρμόδια Αρχή όσον αφορά εργασίες επί των εγκαταστάσεων, όπως η απαγόρευση λειτουργίας ή έναρξης εργασιών, η απαγόρευση συνέχισης εργασιών, η απαίτηση λήψης ενδεδειγμένων μέτρων κατά περίπτωση, κ.λπ. (άρθρο 18).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου IV (άρθρα 19-22), μεταξύ άλλων, θεσπίζεται υποχρέωση των διαχειριστών και των ιδιοκτητών Μ.Π.Εγκ. να διαμορφώνουν και να υποβάλλουν εγγράφως στην Αρμόδια Αρχή εταιρική πολιτική πρόληψης σοβαρών ατυχημάτων, καθώς και σύστημα ασφάλειας και περιβαλλοντικής διαχείρισης, συμφώνως προς τα αναλυτικώς οριζόμενα (άρθρο 19). Επίσης, θεσπίζεται η υποχρέωση συμμόρφωσης των διαχειριστών και των ιδιοκτητών Μ.Π.Εγκ. προς τα μέτρα που καθορίζονται στην έκθεση με-

γάλων κινδύνων και στα σχέδια που αναφέρονται στην κοινοποίηση εργασιών γεώτρησης και συνδυασμένων εργασιών, καθώς και η υποχρέωσή τους να διευκολύνουν την πρόσβαση και διαμονή οργάνων της Αρμόδιας Αρχής στις εγκαταστάσεις τους στο πλαίσιο της ασκούμενης από την Αρχή εποπτείας, ιδίως σε περιπτώσεις ελέγχων, επιθεωρήσεων, διερεύνησης ατυχημάτων, κ.λπ. (άρθρο 21).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου V (άρθρα 23-26), μεταξύ άλλων, ρυθμίζονται ζητήματα εμπιστευτικότητας, ανταλλαγής πληροφοριών και διαφάνειας, στο πλαίσιο εφαρμογής του υπό ψήφιση νόμου. Θεσπίζεται η υποχρέωση παροχής συγκεκριμένων πληροφοριών από τους διαχειριστές και τους ιδιοκτήτες Μ.Π.Εγκ. προς την Αρμόδια Αρχή (άρθρο 23), καθώς και η υποχρέωση ενημέρωσης του κοινού με ευθύνη της Αρμόδιας Αρχής (άρθρο 24). Επίσης, προβλέπεται η υποβολή ετήσιας έκθεσης από την Αρμόδια Αρχή προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (άρθρο 25), καθώς και η υποχρέωση της Αρμόδιας Αρχής για την ενεργοποίηση διαδικασιών διερεύνησης σοβαρών ατυχημάτων και την ενημέρωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τα ευρήματα της εν λόγω έρευνας, καθώς και την ενημέρωση του κοινού σχετικά με αυτά (άρθρο 26).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου VI (άρθρο 27) ρυθμίζονται ζητήματα συνεργασίας και ανταλλαγής πληροφοριών και τεχνογνωσίας της Αρμόδιας Αρχής με αντίστοιχες Αρχές των κρατών μελών και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου VII (άρθρα 28-30) ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης. Μεταξύ άλλων, ρυθμίζονται ζητήματα τα οποία αφορούν την κατάρτιση, την επικαιροποίηση και την ενεργοποίηση των εσωτερικών σχεδίων αντιμετώπισης καταστάσεων έκτακτης ανάγκης. Στο πλαίσιο αυτό θεσπίζεται υποχρέωση των διαχειριστών και των ιδιοκτητών Μ.Π.Εγκ. να διατηρούν κατάλληλο εξοπλισμό και να διαθέτουν εξειδικευμένο προσωπικό διαθέσιμο ανά πάσα στιγμή, προς αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης (άρθρο 28). Τέλος, προβλέπεται η κατάρτιση σχεδίου από την Αρμόδια Αρχή σε συνεργασία με τη Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας και τους λοιπούς αρμόδιους φορείς, προς αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης σε εθνικό επίπεδο, καθώς και η κατάρτιση εξωτερικών σχεδίων αντιμετώπισης καταστάσεων έκτακτης ανάγκης, και ρυθμίζονται σχετικά ζητήματα (άρθρο 29).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου VIII (άρθρο 31), μεταξύ άλλων, ρυθμίζονται θέματα που αφορούν τη συνεργασία της Αρμόδιας Αρχής με τις αντί-

στοιχες Αρχές κρατών σε περίπτωση μεγάλου κινδύνου σχετικώς με υπεράκτιες εργασίες υδρογονανθράκων που πρόκειται να διεξαχθούν σε περιοχή της δικαιοδοσίας της.

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου ΙΧ (άρθρο 32-35), μεταξύ άλλων, θεσπίζονται διοικητικές και ποινικές κυρώσεις για την παράβαση των διατάξεων του υπό ψήφιση νομοσχεδίου, και καθορίζεται το ύψος και η διαδικασία επιβολής τους (άρθρο 32). Επίσης, προσδιορίζεται εκ νέου η έννοια του όρου «περιβαλλοντική ζημία» με την τροποποίηση της σχετικής διάταξης (άρθρο 3 παρ. 1 περ. β΄) του π.δ. 148/2009 «Περιβαλλοντική ευθύνη για την πρόληψη και την αποκατάσταση των ζημιών στο περιβάλλον - Εναρμόνιση με την οδηγία 2004/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 21ης Απριλίου 2004, όπως ισχύει» (άρθρο 33), και εισάγονται μεταβατικές διατάξεις για την εφαρμογή του παρόντος (άρθρο 34). Τέλος, στο άρθρο 35 περιλαμβάνονται εννέα (9) Παραρτήματα τα οποία αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα του υπό ψήφιση νομοσχεδίου.

Με τις διατάξεις του Δεύτερου Μέρους (άρθρα 36 - 51) ρυθμίζονται άλλα ζητήματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας.

Ειδικότερα, μεταξύ άλλων, συμπληρώνονται διατάξεις οι οποίες αφορούν τα έσοδα της της Ελληνικής Διαχειριστικής Εταιρείας Υδρογονανθράκων (Ε.Δ.Ε.Υ.) Α.Ε., και ρυθμίζονται θέματα στελέχωσής της, ιδίως, η αύξηση του αριθμού των αποσπάσεων σε αυτή προσωπικού από φορείς του ευρύτερου Δημοσίου Τομέα (άρθρο 36).

Με τις διατάξεις του άρθρου 38 φέρεται προς κύρωση η από 20.11.2015 σύμβαση υπό τον τίτλο «Τέταρτη Τροποποιητική Σύμβαση» μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου, ως παραχωρούσης αρχής, και των εταιρειών υπό την επωνυμία «Energean Oil and Gas – Ενεργειακή Αιγαίου Ανώνυμη Εταιρεία Έρευνας και Παραγωγής Υδρογονανθράκων» και «Καβάλα Oil Ανώνυμη Εταιρεία», νομίμως εκπροσωπούμενων, ως παραχωρησιούχων/αναδόχων εταιρειών.

Ρυθμίζονται, εξ άλλου, ζητήματα που αφορούν, ιδίως, τους ηλιοθερμικούς σταθμούς (άρθρα 39 και 44), την ηλεκτρονική υποβολή τοπογραφικών διαγραμμάτων στη βάση δεδομένων της εταιρείας υπό την επωνυμία «Εθνικό Κτηματολόγιο και Χαρτογράφηση Ανώνυμη Εταιρεία» (άρθρο 40), καθώς και ζητήματα της νομοθεσίας περί λατομείων. Μεταξύ άλλων, παρατείνεται για πέντε (5) επιπλέον έτη η προθεσμία καθορισμού των λατομικών περιοχών, καθώς και η προθεσμία καθορισμού των θέσεων συγκέντρωσης λατομικών επιχειρήσεων αδρανών υλικών στην ευρύτερη περιοχή της Αθήνας, οι εκμε-

ταλλευτές λατομείων οι οποίοι έχουν καταβάλει εγγυητική επιστολή για την αποκατάσταση της έκτασής τους απαλλάσσονται της υποχρέωσης αναδόσωσης ή δάσωσης έκτασης ίδιου εμβαδού με εκείνης στην οποία εγκρίθηκε η επέμβαση, και ρυθμίζονται ζητήματα σχετικά με την κατάθεση εγγυητικών επιστολών όσον αφορά τη μίσθωση ή τη χορήγηση άδειας εκμετάλλευσης λατομείων για την αποκατάσταση του περιβάλλοντος. Επίσης, ρυθμίζονται θέματα που αφορούν τη χορήγηση άδειας εκμετάλλευσης λατομείων αδρανών υλικών, μαρμάρων, βιομηχανικών ορυκτών κ.λπ. στις οριζόμενες περιοχές, κατά τη χρονική περίοδο που εκκρεμεί η επίλυση του ιδιοκτησιακού καθεστώτος των εν λόγω περιοχών (άρθρο 41). Περαιτέρω, παρέχεται εξουσιοδότηση προς έκδοση κοινής υπουργικής απόφασης για τον καθορισμό ειδικότερων ζητημάτων που αφορούν τα «Πράσινα Σημεία» και τα «Κέντρα Ανακύκλωσης, Εκπαίδευσης και Διαλογής στην Πηγή» (άρθρο 42), προστίθεται, αναδρομικώς, νέα κατηγορία πόρων του Εθνικού Κέντρου Περιβάλλοντος και Αειφόρου Ανάπτυξης, δηλαδή οι επιχορηγήσεις από τον τακτικό προϋπολογισμό του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, και ρυθμίζονται ζητήματα αποδοχών του αποσπασθέντος προσωπικού στο εν λόγω Κέντρο (άρθρο 43), ορίζεται ότι οι δαπάνες «μετακίνησης του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, οι οποίες διενεργήθηκαν κατά τα έτη 2014 και 2015» καλύπτονται, κατά παρέκκλιση των ισχυουσών διατάξεων περί σχετικών προθεσμιών, από τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του τρέχοντος οικονομικού έτους (άρθρο 45), παρατείνεται η προθεσμία υποβολής της δήλωσης των κατ' επάγγελμα αγροτών παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας για τη διατήρηση ή μη της ιδιότητας του κατ' επάγγελμα αγρότη (άρθρο 46), ρυθμίζονται ζητήματα σχετικά με τον τρόπο κατανομής των εσόδων από «πλειστηριασμούς αδιαθέτων δικαιωμάτων εκπομπών αερίων θερμοκηπίου» (άρθρο 47), παρέχεται εξουσιοδότηση προς έκδοση απόφασης μόνον του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας (και όχι, όπως κατά το ισχύον δίκαιο, από κοινού των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος και Ενέργειας,) για τη θέσπιση καθεστώτος πιστοποίησης «ή/και ισοδύναμο[υ] καθεστώ[το]ς επαγγελματικών προσόντων» ενεργειακών ελεγκτών (άρθρο 48), τροποποιείται ο ορισμός της έννοιας «ανακαίνιση μεγάλης κλίμακας», κατά τρόπο ώστε να συρρικνούνται (επιτρεπτός, κατά το γράμμα της Οδηγίας) το πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας 2010/31/ΕΕ, ορίζεται ότι κάθε «πιστοποιητικό ενεργειακής απόδοσης» έχει δεκαετή ισχύ, διευκρινίζεται ότι, αν υφίσταται σχετικό πιστοποιητικό σε ισχύ, δεν απαιτείται έκδοση νέου «για τις περιπτώσεις της πώλησης ή μίσθωσης κτιρίου ή κτιριακής μονάδας», και αναπροσαρμόζεται, μειούμενο, το ύψος του κατώτατου χρηματικού προστίμου που επιβάλλεται σε περίπτωση παραβίασης διατάξεων του ν. 4122/2013, (άρθρο

49), εισάγεται αρμοδιότητα του Κέντρου Ανανεώσιμων Πηγών και Εξοικονόμησης Ενέργειας προς σύναψη «Προγραμματικ[ών] Συμβάσε[ων] με το Δημόσιο ή και με φορείς του δημόσιου τομέα (...) και με Δ.Ε.Κ.Ο.» (άρθρο 50), και, τέλος, συνιστάται στον τακτικό προϋπολογισμό του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας ειδικός κωδικός (ΚΑΕ) για την κάλυψη δαπανών διενέργειας ελέγχων και επιθεωρήσεων των Επιθεωρητών του Σώματος Επιθεώρησης Περιβάλλοντος, Δόμησης, Ενέργειας και Μεταλλείων, στον οποίο εγγράφεται, ως πίστωση, μέρος των σχετικών εισπραττόμενων προστίμων που επιβάλλονται (άρθρο 51).

Με τις διατάξεις του Τρίτου Μέρους (άρθρα 52 - 63) ρυθμίζονται, ιδίως, λοιπά θέματα Ενεργειακών Επιθεωρητών Κτιρίων και Συστημάτων Θέρμανσης και Κλιματισμού. Μεταξύ άλλων, ρυθμίζονται ζητήματα σχετικώς με τα ελάχιστα απαιτούμενα προσόντα των Ενεργειακών Επιθεωρητών, τα ασυμβίβαστα και τα κωλύματά τους, το Μητρώο Ενεργειακών Επιθεωρητών και τη διαδικασία εγγραφής σε αυτό, και τις κυρώσεις σε περίπτωση παράβασης των σχετικών κανόνων. Εισάγονται, ακόμη, μεταβατικές και τελικές διατάξεις (άρθρα 58 και 59, αντιστοίχως). Περαιτέρω, θεσπίζεται η δυνατότητα μελών ΔΕΠ που συμμετέχουν στη σύνθεση συλλογικών οργάνων που συγκροτούνται από τον Υπουργό Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων για θέματα της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, να διατηρούν, έως τη λήξη της θητείας τους, την ιδιότητά τους ως αμισθί μελών των εν λόγω οργάνων, και μετά τη συνταξιοδότησή τους, μετά από σχετική αίτησή τους (άρθρο 60), ρυθμίζονται ζητήματα σχετικά με «τον καθορισμό της ανακτήσιμης διαφοράς περιόδου 2006-2015 του διαχειριστή Εθνικού Συστήματος φυσικού Αερίου» (άρθρο 61), και προγραμματίζεται η πληρωμή αναπληρωτών εκπαιδευτικών, ωρομισθίων εκπαιδευτικών και Ειδικού Εκπαιδευτικού και Ειδικού Βοηθητικού Προσωπικού με πόρους του εθνικού σκέλους του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων για τα έτη 2016 και 2017 (άρθρο 62). Τέλος, με τις διατάξεις του άρθρου 63 καθορίζεται η έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νομοσχεδίου.

II. Παρατηρήσεις επί των άρθρων

1. Επί του άρθρου 1 περ. 3, 7 και 25.

Στην προτεινόμενη διάταξη της περ. 3 του παρόντος ορίζεται ότι ο όρος «Υπεράκτιες εργασίες υδρογονανθράκων» σημαίνει όλες τις δραστηριότητες που συνδέονται με εγκατάσταση ή συνδεδεμένη υποδομή, συμπεριλαμβανομένων του σχεδιασμού, του προγραμματισμού, της κατασκευής, της

λειτουργίας και της απεγκατάστασής της (...).

Δεδομένου ότι στο αγγλικό και το γαλλικό κείμενο της Οδηγίας χρησιμοποιούνται οι όροι «decommissioning» και «déclassement» αντιστοίχως, θα ήταν, ενδεχομένως, σκόπιμο να προστεθεί μετά τη φράση «της λειτουργίας», και πριν από τη φράση «και της απεγκατάστασής της», η φράση «του παροπλισμού» ή «της παύσης λειτουργίας».

Επίσης, στην περ. 7 του ίδιου άρθρου χρησιμοποιείται ο όρος «ανεκτός» («acceptable», στο αγγλικό και στο γαλλικό κείμενο) όσον αφορά το επίπεδο κινδύνου. Εν προκειμένω, για λόγους ακριβούς απόδοσης του νοήματος του όρου της Οδηγίας, θα ήταν σκόπιμο να χρησιμοποιηθεί ο όρος «αποδεκτός».

Τέλος, στην περ. 25 του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι ο όρος «Εργασία γεώτρησης» σημαίνει οποιαδήποτε σχετική με γεώτρηση εργασία, η οποία θα μπορούσε να προκαλέσει, λόγω ατυχήματος, απελευθέρωση υλικών με πιθανότητα να οδηγήσει σε σοβαρό ατύχημα (...).

Εν προκειμένω, για λόγους πιστής απόδοσης του όρου της Οδηγίας, η φράση «απελευθέρωση υλικών λόγω ατυχήματος» θα ήταν, ενδεχομένως, σκόπιμο να αντικατασταθεί από τη φράση «τυχαία απελευθέρωση υλικών» ή «ακούσια απελευθέρωση υλικών», η έννοια της οποίας είναι ευρύτερη και εμπεριέχει την έννοια του πιθανού ατυχήματος (βλ. και στο κείμενο της Οδηγίας στην αγγλική και τη γαλλική γλώσσα, «accidental release of materials» και «rejet accidentel de substances», αντιστοίχως).

2. Επί του άρθρου 4 παρ. 7

Στην προτεινόμενη διάταξη ορίζεται ότι «[μ]ε κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής μπορούν να ρυθμίζονται θέματα ναυτικής ασφάλειας των υπεράκτιων εγκαταστάσεων αναζήτησης, έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων, καθώς και πρόληψης της ρύπανσης του περιβάλλοντος από αυτές. Με όμοια απόφαση μπορούν να ρυθμίζονται τα θέματα για την κατασκευή, εξοπλισμό και λειτουργία των παραπάνω εγκαταστάσεων, για τη διαδικασία, τα κριτήρια, τους ελέγχους, τα όργανα και τις προϋποθέσεις πιστοποίησής τους, τα κριτήρια για την εξουσιοδότηση κατάλληλων οργανισμών (νηογνωμόνων) για την παροχή έργου κατάταξης και πιστοποίησης κλάσης ή πιστοποίησης από άλλη αρμόδια αρχή, καθώς και κάθε άλλο σχετικό με τα παραπάνω θέμα».

Σχετικώς παρατηρείται ότι με τις διατάξεις του άρθρου 43 παρ. 2 του Συντάγματος παρέχεται στον κοινό νομοθέτη η δυνατότητα να εξουσιοδοτεί όργανα της εκτελεστικής εξουσίας προς θέσπιση κανόνων δικαίου. Ως φορείς της κατ' εξουσιοδότηση ασκούμενης νομοθετικής αρμοδιότητας δύνα-

νται να ορίζονται, πέραν του Προέδρου της Δημοκρατίας, και άλλα όργανα της Διοίκησης, εφόσον πρόκειται περί ειδικότερων θεμάτων ή θεμάτων με τοπικό ενδιαφέρον ή χαρακτήρα τεχνικό ή λεπτομερειακό. Όπως δε γίνεται παγίως δεκτό (βλ. ΣτΕ [Ολ] 235/2012, 1210/2010, 2815/2004 κ.ά.), «ως "ειδικότερα θέματα", για τη ρύθμιση των οποίων επιτρέπεται η παροχή νομοθετικής εξουσιοδότησεως σε άλλα, πλην του Προέδρου της Δημοκρατίας, όργανα της Διοικήσεως, νοούνται εκείνα τα οποία αποτελούν, κατά το περιεχόμενό τους και σε σχέση με την ουσιαστική ρύθμιση που περιέχεται στο νομοθετικό κείμενο, μερικότερη περίπτωση ορισμένου θέματος που αποτελεί το αντικείμενο της νομοθετικής ρυθμίσεως. Απαιτείται, επομένως, στην περίπτωση αυτή, να περιέχει το νομοθετικό κείμενο όχι απλώς τον καθ' ύλην προσδιορισμό του αντικειμένου της εξουσιοδότησεως, αλλά, επί πλέον, και την ουσιαστική ρύθμισή του, έστω και σε γενικό, ορισμένο όμως, πλαίσιο, σύμφωνα προς το οποίο θα ενεργήσει η Διοίκηση προκειμένου να ρυθμίσει τα μερικότερα θέματα. Η ανωτέρω δε ουσιαστική ρύθμιση μπορεί να υπάρχει τόσο στις διατάξεις του εξουσιοδοτικού νόμου όσο και σε διατάξεις άλλων νόμων σχετικών με τα θέματα που αποτελούν αντικείμενο της νομοθετικής εξουσιοδότησεως» (ΣτΕ [Ολ] 2186/2013). Λεπτομερειακό δε είναι το ζήτημα που αφορά τη θέσπιση όλως δευτερευουσών και επουσιωδών ρυθμίσεων, ενώ οι κύριες και ουσιώδεις ρυθμίσεις πρέπει να έχουν τεθεί από τον ίδιο τον νομοθέτη (ΣτΕ 2820/1999, 2967/1999), τεχνικού δε χαρακτήρα είναι το θέμα που αφορά στη θέσπιση ρύθμισης για την οποία απαιτείται παρέμβαση αρμόδιου τεχνικού οργάνου (ΣτΕ 2820/1999, 2967/1999) [βλ. σχετικώς και την από 2.4.2012 Έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής επί του νομοσχεδίου «Ρυθμίσεις Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών, Μεταφορών, Δημοσίων Έργων και άλλες διατάξεις» - ήδη ν. 4070/2012 - παρ. 11].

Υπό το φως των ανωτέρω, προβληματισμός μπορεί να δημιουργηθεί, αφ' ενός, ως προς το ορισμένο των εξουσιοδοτήσεων που παρέχεται στους ως άνω Υπουργούς, αφ' ετέρου, ως προς το αν οι εν λόγω εξουσιοδοτήσεις αφορούν ειδικότερα θέματα ή θέματα με τεχνικό ή λεπτομερειακό χαρακτήρα, συμφώνως προς τα προαναφερθέντα.

3. Επί του άρθρου 6 παρ. 6

Στην προτεινόμενη διάταξη γίνεται αναφορά στις περιπτώσεις η' και θ' της παρ. 1 του άρθρου 12, ενώ πρόκειται για τις περιπτώσεις η' και θ' της παρ. 1 του άρθρου 11 του νομοσχεδίου.

4. Επί του άρθρου 8 παρ. 3, 4 και 9

Συμφώνως προς τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 8 της

υπό ενσωμάτωση Οδηγίας, «[τ]α κράτη μέλη διασφαλίζουν ανά πάσα στιγμή την ανεξαρτησία και αμεροληψία της αρμόδιας αρχής κατά την άσκηση των ρυθμιστικών της λειτουργιών (...) Ως εκ τούτου, αποφεύγονται οι συγκρούσεις συμφερόντων μεταξύ, αφενός, των ρυθμιστικών λειτουργιών της αρμόδιας αρχής και, αφετέρου, των ρυθμιστικών λειτουργιών που σχετίζονται με την οικονομική ανάπτυξη των υπεράκτιων φυσικών πόρων και την αδειοδότηση υπεράκτιων εργασιών πετρελαίου και φυσικού αερίου στο κράτος μέλος και την είσπραξη και διαχείριση των εσόδων από τις εν λόγω εργασίες». «Για την επίτευξη των στόχων αυτών «τα κράτη μέλη πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι ρυθμιστικές λειτουργίες της αρμόδιας αρχής θα ασκούνται στο πλαίσιο αρχής ανεξαρτησίας από οιαδήποτε λειτουργία του κράτους μέλους που σχετίζεται με την οικονομική ανάπτυξη των υπεράκτιων φυσικών πόρων και της αδειοδότησης υπεράκτιων εργασιών πετρελαίου και φυσικού αερίου εντός του κράτους μέλους και με τη συλλογή και διαχείριση των εσόδων από τις εν λόγω εργασίες. Ωστόσο, όταν ο συνολικός αριθμός των κανονικά επανδρωμένων εγκαταστάσεων είναι μικρότερος των έξι, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος μπορεί να αποφασίσει να μην εφαρμόσει το [προηγούμενο εδάφιο]. Η απόφαση αυτή δεν επηρεάζει τις κατά την παράγραφο 2 υποχρεώσεις του [ανεξαρτησίας και αμεροληψίας]».

Με τις διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 του προτεινόμενου άρθρου, με το οποίο ενσωματώνονται οι διατάξεις του αντίστοιχου άρθρου 8 της Οδηγίας 2013/30/ΕΕ, ορίζεται ότι η Αρμόδια Αρχή ασκεί τις αρμοδιότητές της, χωρίς να εμπλέκεται σε οποιαδήποτε άλλη δραστηριότητα, συναρτώμενη προς την οικονομική ανάπτυξη των υπεράκτιων φυσικών πόρων, την αδειοδότηση υπεράκτιων εργασιών υδρογονανθράκων και τη συλλογή και διαχείριση των εσόδων από τις εν λόγω εργασίες. Περαιτέρω, προβλέπεται ότι η εν λόγω Αρχή ορίζεται με προεδρικό διάταγμα το οποίο εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας (παρ. 3). Επίσης, ορίζεται ότι τα καθήκοντα της Αρμόδιας Αρχής θα ασκούνται από την Ελληνική Διαχειριστική Εταιρεία Υδρογονανθράκων (Ε.Δ.Ε.Υ.) Α.Ε., μέχρι την έκδοση του ως άνω προεδρικού διατάγματος και εφόσον οι εγκαταστάσεις υπεράκτιων εργασιών που δραστηριοποιούνται στη χώρα είναι λιγότερες από έξι (παρ. 4).

Συμφώνως προς την Αιτιολογική Έκθεση (σελ. 1) η επιλογή αυτή προκρίθηκε λόγω του ότι η Ε.Δ.Ε.Υ. Α.Ε. βρίσκεται ήδη σε λειτουργία, έχει γνώση του αντικειμένου και, σε σύντομο χρόνο, θα έχει επαρκή στελέχωση και οικονομικούς πόρους για την άσκηση των καθηκόντων της, ενώ θα ασκήσει τα καθήκοντα αυτά για μια μεταβατική περίοδο, μέχρι τη συγκρότηση της Αρμόδιας Αρχής με την έκδοση του ως άνω προεδρικού διατάγματος η/και ε-

φόσον ο αριθμός των εγκαταστάσεων υπεράκτιων εργασιών υδρογονανθράκων οι οποίες δραστηριοποιούνται στη χώρα μας υπερβεί το όριο των έξι.

Επισημαίνεται, όμως, ότι η Ελληνική Διαχειριστική Εταιρεία Υδρογονανθράκων (Ε.Δ.Ε.Υ.) Α.Ε., συμφώνως προς τις διατάξεις του άρθρου 2 του ν. 2289/1995, όπως τροποποιήθηκε από τις διατάξεις του άρθρου 156 του ν. 4001/2011, και του άρθρου 3 του προεδρικού διατάγματος 14/2012 «Σύσταση της Ανώνυμης Εταιρίας υπό την επωνυμία «Ελληνική Διαχειριστική Εταιρεία Υδρογονανθράκων Α.Ε. (Ε.Δ.Ε.Υ. Α.Ε.) στην αγγλική Hellenic Hydrocarbon Resources Management SA (H.H.R.M S.A)-Κατάρτιση καταστατικού αυτής», είναι αρμόδια, μεταξύ άλλων, για τη χορήγηση των αδειών αναζήτησης υδρογονανθράκων, την προετοιμασία και διεξαγωγή των σχετικών διαγωνισμών για τη σύναψη συμβάσεων έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων και την προβολή τους στη διεθνή σχετική αγορά, την αξιολόγηση των αιτήσεων συμμετοχής στους εν λόγω διαγωνισμούς, τη διαπραγμάτευση των όρων των συμβάσεων για την παραχώρηση δικαιωμάτων, έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων, καθώς και την υπογραφή και υποβολή για έγκριση στον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας των σχετικών συμβάσεων συμφώνως προς τις διατάξεις του ν. 2289/1995.

Υπό το φως των ανωτέρω, θα ήταν, ενδεχομένως, σκόπιμο να τεθεί χρονικό όριο εντός του οποίου θα εκδοθεί το εν λόγω προεδρικό διάταγμα για τον ορισμό της Αρμόδιας Αρχής η οποία θα αναλάβει τις θεσπιζόμενες διά του υπό ψήφιση νομοσχεδίου αρμοδιότητες.

Επίσης, με τις διατάξεις της παρ. 9 του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι «[μ]ε απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας, μετά από εισήγηση της Αρμόδιας Αρχής, εκδίδονται οι κανονισμοί ασφαλείας για τις υπεράκτιες εργασίες υδρογονανθράκων και μπορούν να ρυθμίζονται ειδικά τεχνικά και λεπτομερειακά θέματα για την εφαρμογή των άρθρων του παρόντος νόμου, εφόσον δεν προβλέπεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις».

Εν προκειμένω, προβληματισμός θα μπορούσε να δημιουργηθεί ως προς το ορισμένο της εξουσιοδότησης που παρέχεται στον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας (βλ., σχετικώς, Παρατήρηση υπ' αριθμ. 2 ανωτέρω).

Τέλος, η φράση «για την εφαρμογή των άρθρων του παρόντος νόμου» πρέπει να αντικατασταθεί ως εξής: «για την εφαρμογή των άρθρων του Μέρους Πρώτου του παρόντος νόμου».

5. Επί των άρθρων 15 και 17

Στην παρ. 3 του προτεινόμενου άρθρου 15 γίνεται αναφορά στις «υπηρεσίες του ανεξάρτητου φορέα επαλήθευσης». Επίσης, στο άρθρο 17 γίνεται

αναφορά σε «μηχανισμούς ανεξάρτητης επαλήθευσης» και σε «ανεξάρτητους φορείς επαλήθευσης», και προσδιορίζεται το αντικείμενό τους, δηλαδή η σύνταξη γνωμοδοτήσεων όσον αφορά την καταλληλότητα και εγκυρότητα των στοιχείων ασφάλειας και προστασίας του περιβάλλοντος τα οποία προσδιορίζονται στην εκτίμηση κινδύνου της εγκατάστασης, όπως αυτή περιλαμβάνεται στην έκθεση μεγάλων κινδύνων, και, ως προς τις κοινοποιήσεις εργασιών γεώτρησης, την καταλληλότητα του σχεδιασμού των μέτρων ελέγχου της γεώτρησης όσον αφορά τις αναμενόμενες συνθήκες κατά τη διεξαγωγή της.

Εν προκειμένω, δεδομένου ότι δεν γίνεται σχετική μνεία ούτε στο άρθρο 2 του νομοσχεδίου, θα ήταν σκόπιμο, για λόγους σαφήνειας και εφαρμογής των εν λόγω διατάξεων, να προσδιορισθεί στο κείμενο του νομοσχεδίου η έννοια των όρων «μηχανισμός ανεξάρτητης επαλήθευσης» και «ανεξάρτητος φορέας επαλήθευσης».

Περαιτέρω, στη διάταξη της παρ. 9 του άρθρου 17 ορίζεται ότι «[μ]ε απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας μπορούν να ρυθμίζονται θέματα επιλογής των ανεξάρτητων φορέων επαλήθευσης, των προϋποθέσεων ανεξαρτησίας τους και της συγκρότησης και λειτουργίας τους, καθώς και λοιπά θέματα εφαρμογής του μηχανισμού ανεξάρτητης επαλήθευσης κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου».

Εν προκειμένω, προβληματισμός δημιουργείται ως προς το αν η εν λόγω εξουσιοδότηση αφορά θέματα με τεχνικό ή λεπτομερειακό χαρακτήρα, συμφώνως και προς τα αναφερθέντα στην παρατήρηση υπ' αριθμ. 2 ανωτέρω.

6. Επί του άρθρου 27 παρ. 4

Στην προτεινόμενη διάταξη ορίζεται ότι «[έ]ως τις 19 Ιουλίου 2016, η Αρχή ενημερώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τα εθνικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένων των τυπικών συμφωνιών, κατά την παράγραφο 6 του άρθρου 8, σχετικά με την πρόσβαση σε τεχνογνωσία, πόρους και εμπειρογνώμονες».

Δεδομένου ότι η αναφερόμενη ημερομηνία «19 Ιουλίου 2016» θα έχει παρέλθει κατά την ημερομηνία ψήφισης του υπό συζήτηση νομοσχεδίου, η προτεινόμενη διάταξη πρέπει να τροποποιηθεί.

7. Επί του άρθρου 32

Η παρ. 1 του μέρους Β. του εν λόγω άρθρου, που αφορά τις ποινικές κυρώσεις, πρέπει, για λόγους συντακτικής αρτιότητας, να αντικατασταθεί ως εξής: «Σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του άρθρου 6 παράγραφοι 1 έως και 6 και του άρθρου 30 του παρόντος από τον κάτοχο της άδειας, τον

διαχειριστή ή τον ιδιοκτήτη Μ.Π.Εγκ., επιβάλλεται ποινή φυλάκισης τουλάχιστον έξι (6) μηνών, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη διάταξη».

8. Επί του άρθρου 34

Συμφώνως προς την παρ. 1 του προτεινόμενου άρθρου, η οποία περιέχει μεταβατικές διατάξεις, «[ο]ι ιδιοκτήτες Μ.Π.Εγκ. και οι διαχειριστές προγραμματιζόμενων εγκαταστάσεων παραγωγής, καθώς και οι διαχειριστές προγραμματιζόμενων ή εκτελούμενων εργασιών γεώτρησης κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος, υπάγονται στις ρυθμίσεις του παρόντος νόμου και των κανονιστικών πράξεων που θα εκδοθούν με βάση τις εξουσιοδοτικές διατάξεις του έως τις 19 Ιουλίου 2016. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας, κατόπιν πλήρως αιτιολογημένου αιτήματος του ενδιαφερόμενου, η ανωτέρω προθεσμία δύναται να παραταθεί έως και ένα έτος (1) από την έναρξη ισχύος του παρόντος».

Επισημαίνεται ότι η αναφερόμενη ημερομηνία «19 Ιουλίου 2016» θα έχει παρέλθει κατά την ημερομηνία ψήφισης του υπό συζήτηση νομοσχεδίου. Συνεπώς, η προτεινόμενη διάταξη πρέπει να τροποποιηθεί.

9. Επί του άρθρου 38

α. Η υπό κύρωση Σύμβαση έχει ως αντικείμενο την τροποποίηση όρου της από 23 Νοεμβρίου 1999 Σύμβασης «περί εκμεταλλεύσεως υδρογονανθράκων στη θαλάσσια περιοχή του Θρακικού Πελάγους μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και της Α.Ε. Καβάλα Oil» που κυρώθηκε με τον ν. 2779/1999 και με την οποία ανατέθηκε στην εν λόγω εταιρεία η εκμετάλλευση υδρογονανθράκων στη θαλάσσια περιοχή του Θρακικού Πελάγους. Ήδη η ως άνω Σύμβαση έχει τροποποιηθεί διαδοχικώς τρεις φορές, διά Συμβάσεων κυρωθεισών, η πρώτη διά του ν. 4135/2013, και η δεύτερη και η τρίτη διά του ν. 4296/2014 (σχετικώς με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης που διέπει τις συμβάσεις παραχώρησης εν γένει, βλ., ενδεικτικώς, την από 29.6.2016 Έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής επί του νομοσχεδίου «Για την κύρωση της από 24 Ιουνίου 2016 τροποποίησης και κωδικοποίησης σε ενιαίο κείμενο της από 13 Φεβρουαρίου 2002 Σύμβασης Παραχώρησης μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και της Οργανισμός Λιμένος Πειραιώς ΑΕ και άλλες διατάξεις» - ήδη ν. 4404/2016. Σχετικώς με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης που διέπει τον τομέα της έρευνας και της αξιοποίησης κοιτασμάτων πετρελαίου και φυσικού αερίου, βλ. την από 17.9.2014 Έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής επί του νομοσχεδίου «Κύρωση της από

30.12.2013 Σύμβασης μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και των εταιρειών ΚΑΒΑΛΑ OIL ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ, ENERGEAN OIL AND GAS – ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΑΙΓΑΙΟΥ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΥΔΡΟΓΟΝΑΝΘΡΑΚΩΝ και της ως εκ τρίτου συμβαλλομένης ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ Α.Ε. με την οποία τροποποιείται η από 23.11.1999 Σύμβαση για την εκμετάλλευση Υδρογονανθράκων στη θαλάσσια περιοχή του Θρακικού Πελάγους μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και της ΚΑΒΑΛΑ OIL Α.Ε., η οποία κυρώθηκε με το Ν. 2779/1999 (Φ.Ε.Κ. Α' 296)» - ήδη ν. 4296/2014).

Διά της υπό κύρωση Σύμβασης τροποποιείται ο όρος που αφορά τη διάρκεια της «Άδειας Εκμετάλλευσης Νότιας Καβάλας», η οποία ορίζεται ότι λήγει «την 23η Νοεμβρίου 2017, δυνάμενη να παραταθεί για ένα (1) έτος με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μετά από έγγραφη σύμφωνη γνώμη του Αναδόχου».

6. Σχετικώς σημειώνεται ότι η διοικητική δράση από το κράτος εκδηλώνεται συχνά με τη μορφή της διοικητικής σύμβασης (βλ. Σπ. Φλογαίτη, Η διοικητική σύμβαση: έννοια και φύση, Αθήνα, 1991, σελ. 21). Η κύρωση της σύμβασης με νόμο είναι συνήθης πρακτική και κρίνεται αναγκαία όταν η σύμβαση είτε καταρτίστηκε με διαδικασία διαφορετική από εκείνη που προβλέπουν οι γενικές ή ειδικές διατάξεις, είτε περιέχει όρους που δεσμεύουν τους τρίτους (μη συμβαλλομένους), είτε περιέχει όρους που αντίκεινται στην ισχύουσα νομοθεσία, είτε περιέχει ειδικές φορολογικές ρυθμίσεις ή ρυθμίσεις για την επίλυση των διαφορών που ανακύπτουν από την εκτέλεση και λύση της σύμβασης με διαιτησία. Στις περιπτώσεις αυτές η σύμβαση καταρτίζεται με ιδιωτικό έγγραφο, η ισχύς της όμως εξαρτάται από την κύρωσή της με νομοθετική πράξη, δυνάμει της οποίας και μόνο παράγει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που ιδρύει (βλ. ΣτΕ 4025/1988, καθώς και Ε. Σπηλιωτόπουλο, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, τ. 1, 2011, σελ. 211 επ., ως προς το ότι, αν η σύμβαση δεν έχει κυρωθεί με νόμο, οι όροι της δεν δύνανται να υπερισχύουν διατάξεων της νομοθεσίας). Όπως, μάλιστα, γίνεται δεκτό και έχει επισημανθεί και σε παλαιότερες εκθέσεις της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής, όταν κυρούται σύμβαση με νομοθετική πράξη, οι σχετικοί με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των συμβαλλομένων όροι της εξακολουθούν να έχουν συμβατικό χαρακτήρα. Αντιθέτως, οι όροι της που αποκλίνουν από τις ισχύουσες διατάξεις ή θέτουν απρόσωπους κανόνες που δεσμεύουν τρίτους, έχουν τη φύση νομοθετικής διάταξης και, ως εκ τούτου, οι διοικητικές πράξεις που εκδίδονται βάσει αυτών είναι δυνατόν να

προσβάλλονται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας.

10. Επί του άρθρου 41 παρ. 1 και 7

α. Συμφώνως προς την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 1 του εν λόγω άρθρου, «[π]αρατείνεται για πέντε (5) επιπλέον έτη, πέραν της ορισθείσας με την παρ. 1 του άρθρου 182 του ν. 4001/2011 (Α΄ 179) λήξης ισχύος της, η προθεσμία καθορισμού των λατομικών περιοχών της παρ. 2 του άρθρου 3 του ν. 1428/1984 (Α΄ 43), καθώς και η προθεσμία καθορισμού των θέσεων συγκέντρωσης λατομικών επιχειρήσεων αδρανών υλικών στην ευρύτερη περιοχή της Αθήνας, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 6 του ν. 2702/1999 (Α΄ 70)».

Επισημαίνεται ότι, συμφώνως προς τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, «(...) ο συντακτικός νομοθέτης, σταθμίζοντας την προστασία του περιβάλλοντος, την εθνική οικονομία και την οικονομική ελευθερία, επιτάσσει τον συγκερασμό τους κατά τρόπο που θα διασφαλίζει τη βιώσιμη ανάπτυξη (ΣτΕ Ολομ. 1569/2005, πρβλ. και ΣτΕ Ολομ. 3478/2000). Από την αρχή δε της βιώσιμης ανάπτυξης απορρέει η υποχρέωση σχεδιασμού και προγραμματισμού για την εξόρυξη πρώτων υλών και αδρανών υλικών, ώστε να εξασφαλίζεται αφενός μεν η μείωση των δυσμενών για το περιβάλλον επιπτώσεων και ο σεβασμός της φέρουσας ικανότητας της περιοχής, στην οποία αναπτύσσεται η σχετική δραστηριότητα, αφετέρου δε η ορθολογική και με φειδώ εκμετάλλευση των φυσικών πόρων. Εξειδικεύοντας την συνταγματική αυτή επιταγή, ο νομοθέτης προέβλεψε, με το Ν. 1428/1984 την υποχρέωση καθορισμού λατομικών περιοχών σε κάθε νομό της Χώρας με απόφαση του οικείου Νομάρχη και επέτρεψε την εκμετάλλευση λατομείων αδρανών υλικών, κατ' αρχήν, μόνο στις περιοχές αυτές (...). Οι εξαιρέσεις από τον κανόνα αυτόν περιοριστικώς προβλέπονται στην παρ. 2 του άρθρου 8 του Ν. 1428/1984, η έννοια δε της προβλεπόμενης στην περίπτωση α΄ της διατάξεως αυτής εξαιρέσεως, της δυνατότητας δηλαδή εκμεταλλεύσεως λατομείων αδρανών υλικών εκτός λατομικών περιοχών, αν αυτές δεν έχουν καθορισθεί εντός διετίας, είναι ότι επιτρέπεται η λειτουργία λατομείου εκτός λατομικής περιοχής μέχρι τον καθορισμό λατομικών περιοχών στον οικείο νομό, καθορισμό ο οποίος, πάντως, πρέπει να λάβει χώρα εντός σύντομου χρονικού διαστήματος, το οποίο δεν υπερβαίνει τα εύλογα για κάθε περίπτωση όρια, δεδομένου ότι η θεσπιζόμενη στην παρ. 2 του άρθρου 3 του Ν. 1428/1984 διετής προθεσμία δεν είναι μεν αποκλειστική, αλλ' η τυχόν αδράνεια, για μεγάλο χρονικό διάστημα, της Διοικήσεως να καθορίσει λατομικές

ζώνες και η συνέχιση της λειτουργίας λατομείων εκτός ζώνης αντίκειται ευθέως στο σκοπό του νομοθέτη, διότι θα είχε ως αποτέλεσμα να αναιρεθεί κατ' ουσίαν το σύστημα καθορισμού ζωνών που καθιερώθηκε με τον ως άνω νόμο (...).». Κρίθηκε, περαιτέρω, ότι «[ε]πειδή, ο Ν. 1428/1984 επιτρεπώς, κατά το Σύνταγμα, προέβλεψε κατ' αρχήν μεταβατικό καθεστώς για τα λειτουργούντα εκτός λατομικών περιοχών λατομεία, εφ' όσον για πρώτη φορά με αυτόν θεσπίστηκε ο κανόνας της λειτουργίας τους εντός λατομικών περιοχών και, συνεπώς, και η υποχρέωση καθορισμού τους. Η προβλεπόμενη από το μεταβατικό αυτό καθεστώς χρονική διάρκεια της κατ' εξαίρεση προσωρινής ανοχής λειτουργίας λατομείων εκτός λατομικών περιοχών, κυμαινόμενη, κατά περίπτωση, (...) από 3 ή 5 έως 20 έτη μετά τη θέσπιση του ανωτέρω κανόνα, ήταν επαρκής τόσο για την προετοιμασία των λατομικών επιχειρήσεων να μετεγκατασταθούν στις λατομικές περιοχές, όσο και για τη Διοίκηση για να τις καθορίσει» (ΣτΕ Ολομ. 705/2006). (Βλ., επίσης, ΣτΕ 160/2012, και τις παρατηρήσεις υπ' αριθμ. 24 της Επιστημονικής Υπηρεσίας στην από 25.7.2011 Έκθεσή της επί του νομοσχεδίου «Για τη Λειτουργία Ενεργειακών Αγορών Ηλεκτρισμού και Φυσικού Αερίου, για Έρευνα, Παραγωγή και δίκτυα μεταφοράς Υδρογονανθράκων και άλλες ρυθμίσεις» – ήδη ν. 4001/2011 – και υπ' αριθμ. 6 στην από 14.10.2013 Έκθεση επί του νομοσχεδίου «Ρυθμίσεις θεμάτων Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας και άλλες διατάξεις» – ήδη ν. 4203/2013).

6. Συμφώνως προς την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 7 του ίδιου άρθρου, στο τέλος της παρ. 8 του άρθρου 45 του ν. 998/1979, όπως ισχύει, προστίθεται εδάφιο κατά το οποίο οι εκμεταλλευτές λατομείων οι οποίοι έχουν καταβάλει εγγυητική επιστολή για την αποκατάσταση της έκτασής τους, απαλλάσσονται της υποχρέωσης αναδάσωσης ή δάσωσης έκτασης ίδιου εμβαδού με εκείνης στην οποία εγκρίθηκε η επέμβαση και υποχρεούνται στην καταβολή ανταλλάγματος χρήσης, ίσου με το 100% της καθοριζόμενης αξίας της έκτασής τους.

Όπως αναφέρεται στην Αιτιολογική Έκθεση, η υποχρέωση αναδάσωσης ή δάσωσης έκτασης ίδιου εμβαδού με εκείνης στην οποία εγκρίθηκε η επέμβαση αυτή, «αναφέρεται προφανώς σε επεμβάσεις με μόνιμο χαρακτήρα και, συνεπώς, [σε] αδυναμία αποκατάστασης του χώρου (όπως λ.χ. ανεμογεννήτριες, εργοστάσια κ.λπ.), κατέλαβε και τα λατομεία, τα οποία δεσμεύουν προσωρινά μόνο τις εκτάσεις επέμβασης, οι οποίες ούτως ή άλλως μελλοντικώς αποκαθίστανται, αποδίδονται και χρησιμοποιούνται εκ νέου, δημι-

ουργώντας έτσι μία μη δικαιολογημένη, ενόψει των ανωτέρω, πρόσθετη επιβάρυνση». Περαιτέρω, αναφέρεται ότι σε πολλές γεωγραφικές περιοχές παρατηρείται αδυναμία εξεύρεσης αντίστοιχων, πρόσθετων εκτάσεων προς δάσωση ή αναδάσωση, με αποτέλεσμα οι αρμόδιες υπηρεσίες να καθίστανται αποδέκτες παραπόνων για τις μεγάλες καθυστερήσεις που παρατηρούνται στην έναρξη λειτουργίας λατομικών εκμεταλλεύσεων, λόγω του προβλήματος αυτού (βλ. Αιτιολογική Έκθεση, σελ. 10).

Σχετικώς επισημαίνεται ότι, συμφώνως προς την παρ. 8 του άρθρου 45 του ν. 998/1979, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 36 του ν.4280/2014, «[κ]άθε επιτρεπτή επέμβαση σε δάσος, δασική έκταση ή στις δημόσιες εκτάσεις (...) ενεργείται κατόπιν καταβολής ανταλλάγματος χρήσης και υποχρεωτικής αναδάσωσης ή δάσωσης έκτασης ίδιου εμβαδού με εκείνης στην οποία εγκρίθηκε η επέμβαση. Η έκταση αυτή πρέπει να βρίσκεται στην ίδια περιοχή ή σε όμορη αυτής, ελλείψει δε έκτασης εντός της ίδιας διοικητικής ενότητας ή όμορης αυτής, σε άλλη που θα υποδειχθεί από τη δασική υπηρεσία. Η αναδάσωση ή δάσωση διενεργείται από τον δικαιούχο της επέμβασης, με δαπάνες του και επί τη βάσει σχετικής μελέτης, που καταρτίζεται με επιμέλειά του και εγκρίνεται από τη δασική υπηρεσία. Οι εργασίες της αναδάσωσης ή δάσωσης αρχίζουν με την έναρξη των εργασιών του έργου (...)».

Εν προκειμένω, παρατηρείται ότι, συμφώνως προς την ισχύουσα διάταξη, η υποχρεωτική αναδάσωση ή δάσωση έκτασης ίδιου εμβαδού με εκείνης στην οποία εγκρίθηκε η επέμβαση, δεν είναι απαραίτητο να γίνει σε έκταση η οποία βρίσκεται στην ίδια περιοχή, αλλά μπορεί να γίνει σε έκταση όμορη αυτής, ή ελλείψει έκτασης εντός της ίδιας διοικητικής ενότητας ή όμορης αυτής, σε άλλη η οποία θα υποδειχθεί από τη δασική υπηρεσία. Επίσης, σημειώνεται ότι πράγματι τα λατομεία δεσμεύουν προσωρινώς μόνο τις εκτάσεις επέμβασης, αλλά η δέσμευση αυτή είναι μακροχρόνια (άρθρα 6 και 9 του ν. 1428/1984 «Εκμετάλλευση λατομείων αδρανών υλικών και άλλες διατάξεις»).

11. Επί του άρθρου 43 παρ. 2

Συμφώνως προς την προτεινόμενη ρύθμιση «Η περίπτωση 5 της παρ. 3 του άρθρου 7 του π.δ. 325/2000 αντικαθίσταται ως εξής: «5. Το προσωπικό (...)».

Δεδομένου ότι το άρθρο 7 παρ. 3 του π.δ. 325/2000 δεν διαθέτει περιπτώσεις, αλλά μόνον εδάφια, η προτεινόμενη ρύθμιση πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:

«Το εδάφιο ε' [εναλλακτικώς, «το τελευταίο εδάφιο»] της παρ. 3 του άρθρου 7 του π.δ. 325/2000 αντικαθίσταται ως εξής: «Το προσωπικό (...)».

12. Επί του άρθρου 49 παρ. 2

Με την προτεινόμενη διάταξη ορίζεται ότι «Στο άρθρο 11 του ν. 4122/2013 (Α' 42) προστίθεται παράγραφος 6 ως εξής: "6. Το Πιστοποιητικό Ενεργειακής Απόδοσης (ΠΕΑ) είναι δεκαετούς ισχύος κατ' ανώτατο όριο (...)».

Η εν λόγω ρύθμιση ενσωματώνει στο ελληνικό δίκαιο τη διάταξη του άρθρου 11 παρ. 8 της Οδηγίας 2010/31/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Μαΐου 2010 «για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων» (ΕΕ L 153/18.6.2010, σελ. 13 επ.), η οποία δεν είχε περιληφθεί μέχρι σήμερα στις διατάξεις του ν. 4122/2013 (το σχετικό ζήτημα είχε επισημανθεί στην από 30.1.2013 Έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής επί του νομοσχεδίου «Ενεργειακή Απόδοση Κτιρίων – Εναρμόνιση με την Οδηγία 2010/31/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και λοιπές διατάξεις» - ήδη ν. 4122/2013).

Η προτεινόμενη διάταξη επαναλαμβάνει κατά λέξη το περιεχόμενο του άρθρου 11 παρ. 8 της Οδηγίας, κατά το οποίο η διατύπωση «είναι δεκαετούς ισχύος κατ' ανώτατο όριο» απευθύνεται, προφανώς, στον εθνικό νομοθέτη, προκειμένου, κατά την ενσωμάτωση της Οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, να τεθεί το χρονικό όριο ισχύος των εν λόγω πιστοποιητικών, εντός του χρονικού πλαισίου της δεκαετίας που ορίζει η Οδηγία.

Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η πιστή μεταφορά στο νομοσχέδιο της διατύπωσης της Οδηγίας «είναι δεκαετούς ισχύος κατ' ανώτατο όριο» δημιουργεί ασάφεια, πρέπει να απαλειφθεί η φράση «κατ' ανώτατο όριο», αν αυτή είναι η βούληση του νομοθέτη.

13. Επί του άρθρου 50

Με τις διατάξεις του άρθρου 26 του ν. 4342/2015, όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, ορίζεται ότι «4. Το Κέντρο Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (ΚΑΠΕ), στο πλαίσιο επίτευξης (...)».

Δεδομένου ότι η επωνυμία του εν λόγω ν.π.ι.δ. είναι, συμφώνως προς τα άρθρο 1α. του ιδρυτικού του π.δ. 375/1987, όπως ισχύει, «Κέντρο Ανανεώσιμων Πηγών και Εξοικονόμησης Ενέργειας», θα ήταν σκόπιμο να αναδιατυπωθεί αναλόγως η προτεινόμενη διάταξη.

14. Επί του άρθρου 53

Με τις διατάξεις του άρθρου 53, υπό τον τίτλο «Ασυμβίβαστα Ενεργειακών Επιθεωρητών», ορίζεται ότι «1. Απαγορεύεται η διενέργεια ενεργειακής επιθεώρησης από Ενεργειακό Επιθεωρητή σε κτίριο ή κτιριακή μονάδα εφόσον: α) συμμετείχε στη μελέτη, κατασκευή, επίβλεψη, συντήρηση, ο ίδιος ή νομικό πρόσωπο του οποίου είναι μέλος ή εταίρος ή υπάλληλος, β) έχει δικαίωμα κυριότητας, νομής ή κατοχής, ο ίδιος, ή σύζυγος ή συγγενής του έως β' βαθμού ή νομικό πρόσωπο του οποίου ο ίδιος είναι μέλος ή εταίρος ή υπάλληλος. 2. Η ιδιότητα του Ενεργειακού Επιθεωρητή είναι ασυμβίβαστη με την ιδιότητα του υπαλλήλου στο Δημόσιο ή ευρύτερο Δημόσιο τομέα, με σχέση δημοσίου δικαίου ή ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου (...)».

α. Επισημαίνεται, κατ' αρχάς, ότι ο τίτλος του εν λόγω άρθρου δεν είναι απολύτως ακριβής. Η παράγραφος 2 αναφέρεται πράγματι σε ασυμβίβαστες προς την ιδιότητα του ενεργειακού επιθεωρητή άλλες ιδιότητες. Η παράγραφος 1 του άρθρου εισάγει, κατ' ακριβολογία, κώλυμα διενέργειας πράξης των ενεργειακών επιθεωρητών.

β. Συμφώνως προς την περίπτ. β' της παρ. 1 του προτεινόμενου άρθρου, «[α]παγορεύεται η διενέργεια ενεργειακής επιθεώρησης από Ενεργειακό Επιθεωρητή σε κτίριο ή κτιριακή μονάδα εφόσον: (...) β) έχει δικαίωμα κυριότητας, νομής ή κατοχής, ο ίδιος, ή σύζυγος ή συγγενής του έως β' βαθμού ή νομικό πρόσωπο του οποίου ο ίδιος είναι μέλος ή εταίρος ή υπάλληλος».

Η εν λόγω διάταξη αποτελεί έκφραση της αρχής της αμεροληψίας της δημόσιας δράσης. Επισημαίνεται, αναφορικώς με την έκταση του εν λόγω κωλύματος, ιδίως, ως προς τον βαθμό συγγένειας, ότι το άρθρο 36 του Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 3528/2007) περιέχει αυστηρότερη ρύθμιση: «1. Ο υπάλληλος δεν επιτρέπεται είτε ατομικώς είτε ως μέλος συλλογικού οργάνου να αναλαμβάνει την επίλυση ζητήματος ή να συμπράττει στην έκδοση πράξεων, εάν (...) συγγενής του εξ αίματος ή εξ αγχιστείας έως και τον τρίτο βαθμό (...) έχει πρόδηλο συμφέρον στην έκβαση της υπόθεσης (...). 3. Υπάλληλοι που είναι σύζυγοι ή συγγενείς μεταξύ τους έως και τον τρίτο βαθμό εξ αίματος ή εξ αγχιστείας δεν επιτρέπεται να είναι μέλη του ίδιου συλλογικού οργάνου (...)».

γ. Συμφώνως προς την περίπτ. α' της παρ. 1 του προτεινόμενου άρθρου, «[α]παγορεύεται η διενέργεια ενεργειακής επιθεώρησης από Ενεργειακό Επιθεωρητή σε κτίριο ή κτιριακή μονάδα εφόσον: α) συμμετείχε στη μελέτη, κατασκευή, επίβλεψη, συντήρηση, ο ίδιος ή νομικό πρόσωπο του οποίου είναι μέλος ή εταίρος ή υπάλληλος».

Για λόγους νομοτεχνικής αρτιότητας, θα ήταν σκόπιμο να προστεθεί, μετά τη λέξη «συντήρηση», η κτητική αντωνυμία «τους» και να τονισθεί, αντίστοιχως, στη λήγουσα η «συντήρηση».

Αθήνα, 22 Ιουλίου 2016

Οι εισηγητές
Μαριάνθη Καλυβιώτου
Επιστημονική Συνεργάτις
Δημήτρης Βασιλείου
Ειδικός Επιστημονικός Συνεργάτης

Ο Προϊστάμενος του Α΄ Τμήματος
Νομοτεχνικής Επεξεργασίας
Ξενοφών Παπαρρηγόπουλος
Αναπληρωτής Καθηγητής του Πανεπιστημίου
Πελοποννήσου

Ο Προϊστάμενος της Β΄ Διεύθυνσης
Επιστημονικών Μελετών
Αστέρης Πλιάκος
Καθηγητής του Οικονομικού
Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου
Κώστας Μαυριάς
Ομότιμος Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών